

Dosarul nr. 1-2924/2024
1-24137706-12-1-03122024

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

27 februarie 2025

mun.

Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul

Ion

Chirtoaca

Grefierilor

Diana

Cristea,

Victoria

Zaharciuc

Interpreților

Liliana Vieru, Elena Derevșcicova, *****

Penov

cu participarea:

Procurorului

Iulia

Ghimp

Apărătorilor

Georgeta Lupea, Andrian Guțanu

Inculpatului

Eduard

Dytiuk

Apărătorul succesorului părții vătămate

Alexei

Capbătut

a examinat în ședința de judecată publică, în limba română, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală și art. 80¹ din Codul penal, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Dytiuk Eduard *****, cetățean al Republicii Ucraina, născut la *****, IDNP: *****, originară din *****, domiciliată în *****, cu studii superioare, supusă militar, concubinaj, un copil minor la întreținere, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, gradul III de dizabilitate; fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (4) și art. 266 din Codul penal.

Procedura de citare legală, executată.

Date cu referire la examinarea cauzelor: 03.12.2024 – 27.02.2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate, instanța de judecată,

constată:

Fapta prejudiciabilă constatată.

1. La data de 04.09.2024, aproximativ la ora 06³⁶, cetățeanul Republicii Ucraina **Dytiuk Eduard *******, fiind în stare de ebrietate cu depășirea limitelor de alcool admisibile având concentrație de alcool în sânge de 1,85 g/l alcool etilic, confirmat prin buletinul de analiză

nr.26/1/04/09/2024 din 05.09.2024, conducea automobilul de model „Audi A8”, cu numărul de înmatriculare ***** (Ucraina) în mun. Chișinău pe bd. Dacia.

În continuare, în timpul deplasării conducătorul auto Dytiuk Eduard, n-a luat în considerație starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecinței acestora, n-a ținut seama permanent de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, prin ce a ignorat prevederile pct.3 al Regulamentului circulației rutiere (RCR) aprobat prin HG nr.357 din 13.05.2009 potrivit căruia „participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente”, pct.4 al Regulamentului care stipulează că „orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia”, pct.12 al Regulamentului care stipulează că „Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență – să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului;) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor; pct.14 lit. a) al Regulamentului care stipulează că „conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”; pct.45 alin.(1), (2) al Regulamentului care stipulează că „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere”, (2) În cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, pct.46 lit. a) al Regulamentului care stipulează că „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă persoanele în vârstă înaintată”, ca urmare a încălcării cerințelor Regulamentului Circulației Rutier, în timpul deplasării pe un drum public în preajma imobilului nr. 4 de pe bd. Dacia din mun. Chișinău, nu a manifestat atenție sporită în trafic, la trecerea pentru pietoni neregulată, semnalizată prin marcajul rutier anexa nr.3 și în zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.50.2 „Trecere pentru pietoni” a Regulamentului circulației rutiere, pe trecerea de pietoni a comis tamponarea pietonului ***** Iosif, care a decedat la locul faptei, iar de la viteza excesivă care o avea, automobilul s-a inversat pe carosabil.

Imediat, după producerea accidentului rutier, șoferul Dytiuk Eduard manifestând neglijență față de cel implicat în accidentul rutier și față de persoana decedată, a ieșit din automobil și a părăsit locul accidentului rutier, însă în scurt timp a fost reținut de trecători și prezentat organele de poliție.

Astfel, potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202403C1273 din 18.11.2024 moartea lui *****, anul nașterii 1953, a survenit în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale, bazinului, și a membrilor, manifestat prin lezarea organelor interne, complicat ulterior cu hemoragie internă și externă ce se confirmă prin datele examinării medico- legale și adevărate prin datele de laborator histologice. La examinarea medico-legală a cadavrului cet. *****, s-a depistat traumă asociată a capului, toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale, bazinului și a membrilor, manifestat prin otoragie pe stânga, plagă ruptă pe cap, excoriații pe cap și față, fractura cominutivă a bolții și bazei craniului, expulzia creierului, excoriații pe spate și pe abdomen, plagă ruptă în regiunea inghinală dreaptă, fractura sternului cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura ambelor clavicule cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, ruptura traumatică a discului intervertebrală Th7 și L1, cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, fractura scapulei din stânga, fractura fracturi costale bilaterale cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, cu lezarea pleurei parietale, lezarea parenchimului pulmonar, urme de sânge în cavitatea pleurală bilateral, contuzia și lezarea parenchimului hepatic și lienal, ruptura rinichiului stâng cu hemoragii în loja renală, hemoperitoneum — 50ml de sânge fluid roș-închis, anemia organelor. interne, rinichi de șoc, dehiscența simfizei pubiene, fractura ambelor ramuri ale osului pubian bilateral și dehiscența sacro-ielieacă bilateral toate cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, plăgi, excoriații și echimoze pe membre, fracturi închise a ambelor oase humerale cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura închisă a femurului drept cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi, care a fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp(-uri) dur(-e) contondent(-e), sau la lovirea de acesta, posibil în timpul (conform cercetării histologice are. o vechimea de cca.0-30min până la deces) și circumstanțele indicate (accident rutier), are legătură cauzală cu survenirea decesului, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

La cercetarea toxicologică în probele de sânge colectate de la cadavrului lui *****, alcool etilic nu s-a depistat. În momentul tamponării pietonului *****, poziția acestuia fiind verticală (ortostatică), cu partea lateral dreapta orientată spre unitatea de transport.

2. De către organul de urmărire penală, acțiunile lui **Dytiuk Eduard** ***** au fost încadrate juridic în temeiul **art. 264 alin. (4) din Codul penal**, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale, soldată cu decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate cu depășirea limitelor de alcool admisibile* și în temeiul **art. 266 din Codul penal**, *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) din Codul penal.*

Privind procedura.

3. La etapa ședinței preliminare, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul a înaintat personal, prin înscris autentic o cerere olografă, prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, conform prevederilor art. 364¹ din Codul de procedură penală, indicând că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu

privind infracțiunile imputate, recunoaște pe deplin probele administrate la faza de urmărire penală și nu are obiecții, nu solicită administrarea altor probe noi și se căiește sincer de cele comise.

4. În ședință de judecată, inculpatul a confirmat veridicitatea cererii întocmite și a susținut admiterea acesteia, reiterând cele invocate în cerere. Apărătorii inculpatului, acuzatorul de stat cât și apărătorul succesorului părții vătămate, în ședință de judecată au opinat că nu sunt impedimente pentru admiterii cererii depuse.

5. Instanța de judecată atestă că potrivit prevederilor art. 364¹ alin. (1) din Codul de procedură penală, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște ***săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.***

6. Totodată, conform prevederilor alin. (2) al aceluiași articol, judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în ***totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe.***

7. De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sânt stabilite și dacă sânt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

8. Totodată instanța de judecată consideră necesar de a menționa că, potrivit Deciziei nr. 50 din 19.04.2022 de inadmisibilitate a sesizării nr. 284g/2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 364¹ alineatele (1), (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală (încadrarea juridică a faptei în contextul judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală) din 19.04.2022, punctul 33 ***[...Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror (DCC nr. 40 din 8 mai 2018, § 22 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului citată acolo). Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe factice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, în baza cărora poate fi făcută încadrarea juridică. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii (a se vedea HCC nr.9 din 29 aprilie 2016, § 24, și DCC nr. 63 din 11 iunie 2020, § 28)]*** și punctul 34 ***[... Din analiza normelor legale citate supra nu rezultă condiția că inculpatul trebuie să recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiție ar leza deplinătatea de jurisdicție a instanței de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar și în situația în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată. Prin urmare, Codul de procedură penală nu stabilește că pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror în rechizitoriu.***

9. La aspectul expus supra instanța de judecată remarcă că, poziția acuzatorului de stat care în cadrul cercetării judecătorești la etapa audierii inculpatului a solicitat, verbal reluarea examinării cauzei în procedura generală invocând aspecte ce se referă la faptul că inculpatul nu răspunde corespunzător la întrebări, este contrară concluziilor expuse în cuprinsul Deciziei Curții Constituționale nr. 50 din 19 aprilie 2022, instanța de judecată respingând cererea acuzatorului de stat ca fiind nemotivată. Mai mult ca atât instanța de judecată relevă că,

inculpatul în ședință de judecată atât la etapa ședinței preliminare cât și în cadrul cercetării judecătorești a comunicat expres că, „recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și renunță la administrarea de noi probe”. Este de precizat că, la finele cercetării judecătorești prin prisma prevederilor art. 375¹ și 376 Cod procedură penală, acuzatorul de stat nu a înaintat careva cererii.

10. Astfel, instanța de judecată studiind materialele cauzei penale, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 din Codul de procedură penală, într-o limbă pe care acesta o cunoaște, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute în Codul penal prin ordonanța de punere sub învinuire, adusă la cunoștința inculpatului, contra semnătură, în prezența apărătorului său și într-o limbă accesibilă.

11. Subsecvent, instanța a mai stabilit că actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că la faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, iar participanții la proces nu au formulat cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe.

Declarațiile inculpatului în ședința de judecată.

12. Inculpatul **Dytiuk Eduard *******, în ședința de judecată, prin expunere factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitorii, după depunerea jurământului în ordinea art. 108 din Codul de procedură penală, cu referire la circumstanțele de fapt incriminate a relatat că vina o recunoaște integral. Menține și susține cererea sa de examinare în procedură simplificată. A indicat asupra faptului că recunoaște faptele cum sunt scrise în rechizitoriu. La data de 03.09.2024 a fost ziua soției (concubina), iar noaptea spre dimineața copilului său i s-a ridicat temperatura. A chemat ambulanța, au fost preluați la spital soția și copilul său, pe acesta nu au vrut să-l ia. Ambulanța a venit de două ori la copil. Prima oară acești au acordat primul ajutor, ulterior copilul la fel avea temperatura ridicată. La testarea covid a fost pozitivă, pe soție și copil i-au preluat, iar el a mers din urma ambulanței. N-a putut să lase copilul și soția. Aceștia i-au comunicat să meargă singur la spital. El nu a putut să-i lase singuri să meargă la spital într-o țară străină, de aceea a decis să meargă din urma ambulanței. Înainte de a urca la volan nu-și amintește exact cât coniac a consumat. Acesta cunoștea că nu se permite să conducă automobilul în stare de ebrietate. În starea de stres și șoc în care era a urcat la volanul mașinii de model „Audi” nr/î ***** care aparține Anastasiei Gutel (concubina), și a pornit spre spital la Centrul mamei și copilului, conducându-se după navigator. Pe drum spre spital a suferit un accident. În urma accidentului a avut lovituri și dureri pe tot corpul. Persoanele care s-au apropiat nu i-au acordat primul ajutor, ei strigau și îl insultau, nu au avut intenția de a-l ajuta. Își amintește doar momentul când mașina era întoarsă, fiind singur în mașină, s-a speriat și a ieșit din mașină, a observat o mulțime de oameni care strigau și îl insultau. În stare de șoc, nu înțelegea unde se afla și a plecat de lângă acea mulțime de oameni, a vrut să fugă de aceștia. Nu-și amintește cu exactitate cunoaște că era bd. Dacia. Inițial când a ieșit din mașină, erau oameni care se îndreptau cu strigăte spre acesta de aceea a dorit să plece de aceștia, s-a speriat să nu-i aplice lovituri. Ulterior s-a întors și a rămas pe loc, a comunicat cu oamenii prezenți, după a scos numerele de înmatriculare la mașină cu mâinile și le-a pus în mașină, din motivul că oamenii filmau numerele, îi era rușine să nu fie distribuite aceste materiale. Nu a scos numerele cu scopul de a se ascunde și nici nu a avut intenția să plece ulterior. Mai apoi a

intervenit ambulanța și poliția, unde a fost preluat de către poliție. Prejudiciul material și moral a restituit familiei răposatului, și și-a cerut iertare de la aceștia și condoleanțe. A mai menționat că se căiește sincer de cele săvârșite.

13. Astfel, instanța statuează că, în pofida faptului că, inculpatul Dytiuk Eduard *** își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală, au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat în ședință de judecată:**

- **Procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 04.09.2024**, din care rezultă, că la data de 04.09.2024, ora 06³⁶, în baza informației despre tamponare de pieton a fost cercetat perimetrul bd. Dacia din mun. Chișinău, în preajma imobilului nr. 4, acțiunea procesuală fiind efectuată pe timp de zi, senin, la lumina solară, fără precipitații, la temperatura aerului de 19 grade. Carosabilul orizontal, acoperire asfalt. Starea carosabilului uscat. Carosabil cu lățimea de 24,8 metri, cu deplasarea în două sensuri, numărul de benzi de deplasare 3 și 3, lățimea benzii 3,1, 3,1, 3,4, 3,1, 3,1 și 3,4 metri. Pe carosabil sânt aplicate marcasele rutiere linie îngustă continuă – 1.1.1 RCR, linie îngustă discontinuă – 1.5 RCR și trecere pentru pietoni – 1.14.1 RCR. Carosabilul se mărginește din partea dreaptă cu bordură, zonă verde, din partea stângă cu bordură, zonă verde. Circulația rutieră pe sectorul dat nu este dirijată. Locul accidentului se află în zona de acțiune a indicatorului rutier trecere pentru pietoni – 5.50.1 RCR. Locul accidentului rutier la momentul cercetării este iluminat de lumina solară. Autovehiculele de model „Audi A8”, cu n/î ***** și „Ford Transit”, cu n/î ***** erau amplasate conform schiței accidentului rutier, anexată la prezentul act procedural. Pe suprafața carosabilului, în preajma trecerii pentru pietoni sânt urme de derapare, lăsate de roțile autovehiculului de model „Audi A8”, care se prelungesc de la copacul de care s-a tamponat până la locul aflării autovehiculului. Urme de frânare lipsesc. Semne de îndreptare a mișcării mijloacelor de transport după forma urmelor, autovehiculul s-a deplasat pe bd. Dacia, din direcția str. Hristo Botev spre bd. Traian. Autovehiculul de model „Audi A8” este deteriorat la capotă și partea de sus a mijlocului de transport, autovehiculul de model „Ford Transit” este deteriorat la bara de protecție din urmă. Prezența urmelor de contact a mijloacelor de transport cu alte obiecte bordura cu care se mărginește carosabilul și copacul de pe itinerarul producerii evenimentului rutier sânt cu urme de deteriorări, rupere. Pe a doua bandă de circulație sânt urme lăsate de victimă. Pe suprafața carosabilului sânt urme lăsate de victimă sub formă de resturi a organelor interne și urme de sânge. Cadavru de gen masculin, haine murdare. Cadavrul se află pe zona verde cu care se mărginește carosabilul, lângă un copac, îndreptat cu capul spre el, la o distanță de 73,2 metri față de autovehicul. Cadavrul se află orizontal, pe abdomen. Cadavrul este de gen masculin, pe corpul și capul acestuia sânt vătămări corporale și urme de sânge. Hainele cadavrului sânt cu urme de ruptură. Pe parbrizul din față a autovehiculului de model „Audi A8”, cu n/î ***** sânt urme de sânge și păr de origine umană. Modelul profilului benzilor de rulare ale anvelopelor și categoria de uzare conform standardelor. Caracterul încărcăturii conducătorul auto, fără încărcătură. (f.d.8-9);

- **Schița accidentului rutier din 04.09.2024** din care rezultă că, autovehiculul de model „Audi A8”, cu n/î ***** s-a deplasat pe carosabilul bd. Dacia, din direcția str. Hristo Botev spre bd. Traian. Până la trecerea pietonală fixată a derapat pe carosabil, ulterior a tamponat pietonul pe trecerea pietonală, unde a rămas încălțăminte a acestuia. După impact a fost direcționat spre bordura din partea dreaptă, conform direcției de deplasare, târând cadavrul

victimei. După câțiva metri cadavrul a fost aruncat lângă un copac, iar autovehiculul prenotat s-a răsturnat, derapând pe acoperișul acestuia câțiva metri în față, ciocnindu-se în consecință de autovehiculul de model „Ford Transit”, cu n/î *****. Datele sânt fixate în schița accidentului rutier, anexă la procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier. (f.d.10, vol. I);

- **Planșa fotografică din 04.09.2024.** (f.d.11-25 vol. I);

- **Declarațiile succesorului părții vătămate Echimencov Alexandr** care susține, că este fiul decedatului *****. Ultimul, la data de 04.09.2024, de dimineață a fost tamponat de un mijloc de transport cu numere de Ucraina. Evenimentul rutier a avut loc pe trecerea pentru pietoni de pe bd. Dacia mun. Chișinău. Faptul dat i-a fost comunicat de soție. Tatăl în fiecare dimineață pleca la serviciu și în acea zi la fel se îndrepta spre locul de muncă. Ulterior, despre accidentul rutier în care a fost implicat tatăl a văzut pe rețelele de social media. La momentul actual are pretenții de ordin material și moral față de conducătorul auto, însă ulterior va înainta acțiunea civilă (f.d.31-33, vol. I);

- **Declarațiile martorului Talmazan Valeriu** care susține, că la data de 04.09.2024, aproximativ la ora 06³⁰, cu mijlocul de transport de model „Ford Transit”, numărul de înmatriculare ***** se deplasa pe bd. Dacia spre str. Grădina Botanică mun. Chișinău. A ieșit de pe viaduct, a intersectat str. Trandafirilor. În timpul deplasării pe prima bandă de circulație, cu o viteză de circa 40 km/h, după ce a trecut de o trecere pentru pietoni a auzit un sunet puternic în urma sa. El a atras atenția în partea stângă a carosabilului și nu înțelegea de unde se auzea zgomotul dat. Într-un moment dat autovehiculul condus a fost tamponat puternic din urmă. De la ciocnirea produsă s-a lovit de ușa autovehiculului în care se afla. Drept urmare a coborât din unitatea de transport, simțind dureri în continuu. S-a apropiat de ușa autovehiculului ca să-și revină. A întors capul spre locul inițial de deplasare, adică în spatele mijlocului de transport, unde a observat un alt autovehicul, fiind răsturnat. Autovehiculul este de model „Audi”, culoare neagră, numărul de înmatriculare din străinătate. Lângă acel autovehicul se aflau circa 4 persoane. În autovehiculul răsturnat n-a observat careva persoane. Nu cunoaște câte persoane se aflau în autovehiculul de model „Audi” până la producerea accidentului rutier. Tot atunci, o persoană din cele prezente a strigat puternic că conducătorul auto fuge de la locul faptei. Tot cineva din cei prezenți a strigat să-l prindă și să-l aducă înapoi. Nu cunoaște cine a fost la volanul autovehiculului de model „Audi”, nu cunoaște cum arată acesta. La locul faptei a observat doi copaci ruși. Lângă acei copaci a observat corpul unei persoane de gen masculin, din câte cunosc era decedat. El a fost tamponat de autovehiculul de model „Audi”, însă nu cunoaște locul producerii impactului. Autovehiculul de model „Audi” s-a ciocnit în bara de protecție din spate a unității de transport conduse, fiind deteriorată esențial. N-a fost transportat la urgență, refuzând faptul dat. Dureri fizice la momentul de față are în regiunea umărului, însă nu dorește să fie examinat medical. El n-a observat momentul accidentului rutier (f.d. 40-42, vol. I);

- **Declarațiile martorului Purice Teodor** care susține, că la data de 04.09.2024, aproximativ la ora 06⁰⁵ conducea autovehiculul de model „Toyota Prius”, cu numărul de înmatriculare ***** pe viaductul din mun. Chișinău. În timpul deplasării în intersecția bd. Dacia cu str. Hristo Botev mun. Chișinău, a observat pe oglinda retrovizoare din stânga un autovehicul care se apropia cu viteză mai mare de 150 km/h. În timp ce se afla pe a treia bandă de circulație, acel autovehicul a trecut pe lângă unitatea de transport în care se afla pe a patra bandă de circulație și brusc a schimbat direcția de mers. Ca urmare a observat în față, că acel autovehicul de model „Audi”, culoare neagră s-a răsturnat. Din acel autovehicul săreau fragmente de plastic, metal și în acel loc era praf. După ce i-a făcut depășire, la acel autovehicul

a fost pierdut controlul în conducere. Mijlocul de transport se deplasa haotic până la trecerea pietonală de după intersecția în care se afla. Când s-a apropiat de trecerea pentru pietoni, pe zona verde, din partea dreaptă a observat silueta unei persoane de gen masculin, îndreptat cu fața spre pământ. Persoana avea haine rupte pe el, parțial era dezbrăcat. După aceea persoană, pe carosabil a observat acel autovehicul de model „Audi”, culoare neagră care era răsturnat, îndreptat cu capota spre bd. Traian. În fața la autovehiculul prenotat se afla un mijloc de transport de model necunoscut, culoare albă. A observat niște trecători care încercau să deschidă ușile de la autovehiculul de model „Audi”. Nu s-a oprit la locul faptei, doar a mers pe lângă cele relatate. După trecerea pietonală n-a observat careva haine, încălțăminte sau urme de sânge pe carosabil. N-a observat momentul tamponării pietonului și unde acesta a fost tamponat. Careva urme de frânare pe carosabil la fel nu a observat (f.d. 46-48, vol. I);

- **Declarațiile martorului Braniște Vitalie Trofim** care susține, că la data de 04.09.2024 aproximativ la orele 06²⁰ a ieșit în fața blocului de locuit cu numărul 3/3 situat pe bd. Dacia, la un moment dat a auzit un sunet puternic asemănător unei lovituri și un sunet puternic asemănător unei șuierături, când a întors capul a văzut un autovehicul negru care era întors pe acoperiș, fugind înspre autovehicul pentru a acorda ajutor, în acel timp a văzut o persoană cum a ieșit din autovehicul și a început să fugă. Menționează, că persoana care a fugit era de gen masculin, după ce s-a apropiat de autovehicul a văzut altă persoană de gen masculin care era întins pe ambele scaune din față cu picioarele la pedalele autovehiculului, în momentul când el ieșea l-a sprijinit de mână pentru a-l ajuta să iasă. După ce a ieșit din autovehicul s-a îndreptat spre portbagajul autovehiculului, după ce a deschis portbagajul din el a căzut un scaun pentru copii care se montează la autovehicul, după aceasta a luat ceva, nu știe ce din portbagaj și s-a îndreptat în partea din față a autovehiculului și a scos plăcuța cu numărul de înmatriculare din fața autovehiculului, după s-a îndreptat în partea din spate a autovehiculului și a scos și plăcuța cu numărul de înmatriculare și din spate. Menționează, că numărul de înmatriculare era din Ucraina, aceste plăcuțe cu numărul de înmatriculare persoana le-a pus în sân, sub maiou și a început a se uita împrejur, menționează că persoana avea un comportament neadecvat, posibil era în stare de ebrietate alcoolică sau narcotică, după câteva secunde o doamnă necunoscută dânsului, a strigat că această persoană a tamponat un om pe trecerea pentru pietoni, în acest timp s-au apropiat mai multe persoane și au început a-i spune șoferului autovehiculului următoarele: Ты что натворил, ты человека убил. După ce a auzit aceste cuvinte persoana a început a fugi, văzând asta dânsul a strigat „Oameni buni hai să-l reținem”, și a început a fugi din urma lui, împreună cu dânsul au mai fugit 3 persoane de gen masculin cu vârsta de la 20-30 ani, dâșii l-au ajuns din urmă peste 3 case de la locul evenimentului rutier. Menționează că după ce l-a reținut și în timpul reținerii nimeni nu a aplicat violență asupra persoanei reținute, în timp ce îl aduceau înapoi, persoana îi înjura. După ce l-a adus înapoi la locul evenimentului rutier aproape de magazinul nr. 1 a întâlnit 3 polițiști tineri, unul din ei l-a luat de mână la care dânsul i-a spus că persoana care a comis accidentul nu este el, este persoana reținută, după ce l-a predat polițiștilor, persoana reținută a început a striga și a se revolta la polițiști. După aceasta s-a apropiat de locul accidentului rutier și a văzut persoana decedată care era la aproximativ 100 metri de autovehicul, după care a venit poliția, iar ambulanța deja era la fața locului. Suplimentar menționează, că autovehiculul implicat în accidentul rutier venea din direcția viaductului pe bd. Dacia spre magazinul „Marita”, ambele persoane din autovehiculul implicat în accident au ieșit prin ușa din față laterală dreapta. Polițiștii cărora le-a predat persoana reținută se îndreptau grăbit în locul unde a fugit persoana cu intenția de a îl prinde (f.d. 35-38, vol. I);

- **Declarațiile martorului Stelea Ștefan** care a declarat că, este angajat al Inspectoratului Național de Securitate Publică. La data de 04.09.2024 am fost implicat în serviciu și începând cu ora 07⁰⁰ trebuia să fie amplasa la trecerile pentru pietoni din sectorul Botanica mun. Chișinău. La ora 06⁴⁰ a fost informat despre un accident rutier și a-a deplasat la locul faptei. Evenimentul rutier s-a produs în preajma imobilului nr. 4 de pe bd. Dacia. La fața locului a ajuns la ora 06⁵⁰, acolo a observat cadavrul unei persoane de gen masculin, care se afla poziționat pe zona verde, autovehiculul de model „Audi A8”, cu număr de înmatriculare Ucraina și un microbus de model „Ford Transit”, care se afla tot lângă acel mijloc de transport răsturnat. Lângă autovehiculul de model „Audi A8” se afla o persoană de gen masculin care a scos o plăcuță de înmatriculare de la unitatea de transport, a doua nu a putut-o scoate. El era îmbrăcat în șorți de culoare neagră, hanorac de culoare neagră, încălțat în șlapi de culoare închisă. Un trecător din cei prezenți, i-a comunicat, că anume persoana dată s-a aflat la volanul mijlocului de transport de model „Audi A8”, el a ieșit de pe bancheta conducătorului auto. Alte persoane în acel autovehicul, în afară de conducătorul auto anterior menționat nu s-a aflat în autovehicul până și după producerea accidentului rutier. Într-un moment dat conducătorul auto a început să fugă în direcția blocurilor de locuit din preajmă. Cineva din trecători a strigat să-l rețină. El împreună cu un coleg au fugit din urma lui, l-au ajuns din urmă când acesta încerca să se ascundă după un bloc de locuit. Acel edificiu se afla la distanța de circa 100 metri. Când s-au apropiat de el, acesta deja nu avea plăcuțe de înmatriculare asupra sa. Acesta a comunicat, că se predă, nu-și aduce aminte cum a tamponat pietonul. El nu a opus rezistență și drept urmare acesta a fost încătușat. Acesta a fost adus la locul faptei și în acel moment unul din trecători, identitatea lui n-a fost stabilit a comunicat, că anume persoana încătușată a ieșit de la volanul autovehiculului, a scos plăcuța de înmatriculare și a fugit. Tot acel trecător a concretizat, că el se afla de unul singur în autovehicul. Conducătorul auto care a fost încătușat a fost identificat cu numele Dytiuk Eduard. El și-a pus gluga în cap. Prezintă o fotografie cu persoana care a comis accidentul rutier și a reținută de către el. Acesta a fost urcat în autospeciala poliției și cineva din trecători a strigat, că el a tamponat pietonul pe trecerea pentru pietoni (f.d.177-181, vol. I);

- **Raport de expertiză judiciară nr.202403C1273 din 18.11.2024** din care rezultă, că decesul pietonului ***** a survenit în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale, bazinului și a membrelor, manifestat prin lezarea organelor interne, complicat ulterior cu hemoragie internă și externă ce se confirmă prin datele examinării medico- legale și adevărate prin datele de laborator histologice. La examinarea medico-legală a cadavrului cet. *****, s-a depistat traumă asociată a capului, toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale, bazinului și a membrelor, manifestat prin otoragie pe stânga, plagă ruptă pe cap, excoriații pe cap și față, fractura cominutivă a bolții și bazei craniului, expulzia creierului, excoriații pe spate și pe abdomen, plagă ruptă în regiunea inghinală dreaptă, fractura sternului cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura ambelor clavicule cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, ruptura traumatică a discului intervertebral Th7 și L1, cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, fractura scapulei din stânga, fractura fracturi costale bilaterale cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, cu lezarea pleurei parietale, lezarea parenchimului pulmonar, urme de sânge în cavitatea pleurală bilateral, cunțuzia și lezarea parenchimului hepatic și lienal, ruptura rinichiului stâng cu hemoragii în loja renală, hemoperitoneum 50 ml de sânge fluid roș-închis, anemia organelor interne, rinichi de șoc, dehiscenta simfizei pubiene, fractura ambelor ramuri ale osului pubian bilateral și dehiscenta sacro-ielieacă bilateral toate cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, plagi,

excoriații și echimoze pe membre, fracturi închise a ambelor oase humerale cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura închisă a femurului drept cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi, care a fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp(-uri) dur(-e) contondent(-e), sau la lovirea de acesta, posibil în timpul (conform cercetării histologice are o vechimea de cca. 0-30 min. până la deces) și circumstanțele indicate (accident rutier), are legătură cauzală cu survenirea decesului, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății. La cercetarea toxicologică în probele de sânge colectate de la cadavrului cet. *****, alcool etilic nu s-a depistat. În momentul tamponării pietonului lui *****, poziția acestuia fiind verticală (ortostatică), cu partea lateral dreapta orientată spre unitatea de transport (f.d. 56-61, vol. I):

- **Proces verbal de examinare și vizualizare a obiectului înregistrarea video** din care rezultă, că la data de 04.09.2024, ora 06³³ pe bd. Dacia, în preajma imobilului nr. 4 din mun. Chișinău are loc un eveniment rutier. Pe carosabilul bd. Dacia, din direcția str. Hristo Botev spre bd. Traian se deplasează cu o viteză nestabilă un autovehicul de culoare neagră, care derapează de pe carosabil, direcționează spre bordura dreaptă, conform direcției de deplasare a unității de transport, are loc răsturnarea autovehiculului, care pe acoperiș derapează câțiva metri în față. În consecință acel autovehicul se oprește în momentul când tamponează un microbus de culoare albă din spate. Poziția autovehiculului stabilit de model „Audi A8”, rămâne pe acoperiș, în spatele microbuzului cu care s-a ciocnit (f.d.66-68, vol. I);

- **Certificat de deces pe numele** ***** (f.d.26, vol. I);

- **Procesul verbal nr.1122 din 04.09.2024** al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, eliberat de către Dispensarul Republican Narcologic pe numele lui *Dytiuk Eduard* în care s-a constatat că ultimul avea concentrația de alcool în sânge de 1,85 g/l (f.d. 85-88, vol. I);

Corpuri delictive:

- Automobilul de model „Audi A8”, cu numărul de înmatriculare ***** (Ucraina) (f.d.36, vol. I);

Mijloc material de probă:

- Un disc DVD-R ce conține un fișier video cu circumstanțele producerii evenimentului rutier din 04.09.2024, care a avut loc pe bd. Dacia 4 din mun. Chișinău (f.d.65, vol. I);

Aprecierea instanței de judecată:

14. În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

15. Prin urmare la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

16. Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

17. Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie

legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

18. În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

19. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

20. În corespundere cu art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

21. În continuare, în conformitate cu prevederile art. 101, alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

22. Astfel, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

23. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (*Lhermitte v. Belgia [MC]*, 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (*Bykov v. Rusia [MC]*, 10 martie 2009, § 89, *Prade v. Germania*, 3 martie 2016, §33, *Dimitrov și Momin v. Bulgaria*, 7 iunie 2018, § 51, 62).

24. Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind *accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei*.

25. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

26. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind

stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

27. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

28. Astfel, acțiunile lui **Dytiuk Eduard ******* au fost încadrate juridic în baza art. 264 alin. (4) din Codul penal pe faptele invocate în rechizitoriu, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale, soldată cu decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate cu depășirea limitelor de alcool admisibile și în baza art. 266 din Codul penal pe faptele invocate în rechizitoriu, care la rândul său stabilește răspunderea penală pentru *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin. (1), (3) și (5).**

29. În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Codul penal, infracțiunea este o faptă (*acțiune sau inacțiune*) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

30. Potrivit art. 51 alin. (1) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

31. Subsecvent art. 52 alin.(1) din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

32. Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Astfel, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

33. Astfel, fiind cercetate nemijlocit în ședință de judecată, probele administrate în cadrul urmăririi penale, în ansamblu, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului. În concluzie declarațiile inculpatului care a recunoscut vinovăția, coroborează cu, conținutul

declarațiilor martorului Talmazan Valeriu, cu declarațiile Purice Teodor, cu declarațiile martorului Stelea Ștefan și a martorului Braniște Vitalie. La caz probele testimoniale coroborează cu conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului, cu schița accidentului rutier (planșa fotografică anexă), cu conținutul raportului de expertiză judiciară nr. 202403C1273, cu conținutul procesului - verbal de examinare și vizualizare a obiectului și anume înregistrarea video.

34. Prin urmare, instanța statuează că, în mod evident, s-a constatat fapta prejudiciabilă privind încălcarea cu intenție directă a regulilor de securitate a circulației rutiere, avându-se în vedere aspectul intelectual la săvârșirea infracțiunii, ce presupun că inculpatul a dorit să conducă mijlocul de transport, fără a adopta toate măsurile de siguranță în scopul evitării unui incident tangent celui descris la caz. Astfel inculpatul la exprimat neatenție față de trafic și încredere exagerată în sine, a condus fără să se asigure că nu creează un pericol sau un obstacol pentru alți participanți la trafic, încălcând în acest mod cu intenție prevederile pct. 3 din RCR conform căruia *„participanții la trafic sânt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente”* și pct. 4 din RCR conform căruia *„orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia”*, cerințele pct. 12 al RCR, care prevede că *„Conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență – să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; f) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului;) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor”*, cerințele pct. 14 lit. a) al RCR, care prevede că *„conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”*, cerințele pct. 45 alin. (1) și (2) al RCR, care prevede că *„conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere”*, (2) *In cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”* și inclusiv prevederile pct. 46 lit. a) din RCR în care se stipulează că *„conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă persoanele în vârstă înaintată”* cât și a neglijat marcajul rutier din Anexa nr.3 și în

zona de acțiune a indicatoarelor rutiere 5.50.1 și 5.50.2 „Trecere pentru pietoni” a Regulamentului circulației rutiere.

35. Așadar, toate persoanele audiate la faza urmăririi penale, declarații ce au fost examinate și cercetate în ședință de judecată, indică unanim în privința faptului că făptuitorul, identificat drept **Dytiuk Eduard ******* a condus vehicul cu n/î ***** (Ucraina), adoptând un mod imprudent de conducere și ignorând prevederile pct. 3, 4, 12, 14 lit. a), 45 alin. (1) și (2) și pct. 46 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, prin ce a lovit pietonul ***** , care în consecință a decedat la locul faptei, iar de la viteza excesivă s-a inversat automobilul pe care îl conducea pe carosabil, declarații care fortifică poziția adoptată de instanță privind un moment de neatenție al inculpatului la momentul conducerii mijlocului de transport, cauzat eventual de sine încrederea și experiența sa, concluzii care însăși inculpatul le confirmă în cazul dat, chiar dacă în scopul apărării sale, fiind un sentiment firesc, declară superficial că ar fi derapat vehiculul condus de acesta.

36. În continuare, potrivit înregistrărilor video examinate de organul de urmărire penală, care au fost ridicate la caz, se relevă constant aceleași evenimente descrise anterior, inclusiv faptul amplasării vehiculelor implicate în accident, corespunzător cercetării la fața locului, fiind stabilit clar că autovehicul de model „Audi A8” condus de către **Dytiuk Eduard ******* s-a inversat pe carosabil în urma tamponării pietonului și a vitezei excesive.

37. Consecutiv, instanța relevă urmările prejudiciabile ale faptei comise pe de o parte din conținutul raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202403C1273 din 18.11.2024, conform căruia *moartea lui ***** , anul nașterii 1953, a survenit în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale, bazinului, și a membrilor, manifestat prin lezarea organelor interne, complicat ulterior cu hemoragie internă și externă ce se confirmă prin datele examinării medico- legale și adeverite prin datele de laborator histologice. La examinarea medico-legală a cadavrului cet. ***** , s-a depistat traumă asociată a capului, toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale, bazinului și a membrilor, manifestat prin otoragie pe stânga, plagă ruptă pe cap, excoriații pe cap și față, fractura cominutivă a bolții și bazei craniului, expulzia creierului, excoriații pe spate și pe abdomen, plagă ruptă în regiunea inghinală dreaptă, fractura sternului cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura ambelor clavicule cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, ruptura traumatică a discului intervertebrală Th7 și L1, cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, fractura scapulei din stânga, fractura fracturi costale bilaterale cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, cu lezarea pleurei parietale, lezarea parenchimului pulmonar, urme de sânge în cavitatea pleurală bilateral, contuzia și lezarea parenchimului hepatic și lienal, ruptura rinichiului stâng cu hemoragii în loja renală, hemoperitoneum — 50ml de sânge fluid roș-închis, anemia organelor. interne, rinichi de șoc, dehiscenta simfizei pubiene, fractura ambelor ramuri ale osului pubian bilateral și dehiscenta sacro-ielieacă bilateral toate cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, plăgi, excoriații și echimoze pe membre, fracturi închise a ambelor oase humerale cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura închisă a femurului drept cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi, care a fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp(-uri) dur(-e) contondent(-e), sau la lovirea de acesta, posibil în timpul (conform cercetării histologice are. o vechimea de cca.0-30min până la deces) și circumstanțele indicate (accident rutier), are legătură cauzală cu survenirea decesului, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, ce denotă urmările unei contravenții, care a fost absorbită prin aceeași faptă de natură penală.*

38. Or, acest fapt reiese și din pct. 5 al Hotărârii Curții Supreme de Justiție nr. 20 din 8 iulie 1999 despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației, la examinarea cauzelor penale, referitoare la încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatare a mijloacelor de transport, potrivit căruia se recomandă instanțelor faptul că acțiunile învinutului care concomitent au avut drept urmare consecințe prevăzute în diferite alineate ale art.264 din Codul penal și/sau în art.242 din Codul contravențional, se încadrează conform unuia din alineatele art.264 din Codul penal, care prevăd cea mai gravă din consecințele survenite, iar în asemenea cazuri nu se intentează procedură administrativă, însă totodată, în sentință urmează să se indice concret toate urmările parvenite în urma accidentului rutier, urmând a fi calificate prin cumulul de infracțiuni numai faptele cu diferite consecințe, în cazurile în care ele sânt săvârșite în diferite perioade de timp

39. De altfel, instanța menționează că „*timpul și circumstanțele indicate*” rezultă din ordonanța de numire a expertizei medico-legale din 04.09.2024, unde circumstanțele de fapt sunt identice celor expuse în actul de învinuire și în rezultat denotă legătura causală dintre fapta comisă de inculpatul **Dytiuk Eduard ******* și urmările provocate de acesta.

40. Din aceste considerente, instanța a constatat că în rezultatul examinărilor medico-legale a lui *********, au fost stabilite cu certitudine atât gradul vătămarilor corporale cât și cauza decesului, întrunind astfel condițiile prevăzute de art. 143 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală.

41. În acest context, cele expuse supra și apreciate de instanța ca informații pertinente, concludente și utile cauzei, care demonstrează indubitabil comiterea faptei prejudiciabile nemijlocit de inculpatul **Dytiuk Eduard ******* cu vinovăție, coroborează inclusiv și cu cele relatate de martorii în proces și însăși inculpatul, confirmând integral informația obținută cu restul probelor administrate.

42. Concomitent, inculpatul, acceptând să ofere declarații în ședință de judecată, a confirmat integral cele **descrise supra prin argumente plauzibile**, despre modalitatea comiterii faptei, deși fiind expuse unele inadvertențe în declarații, acestea sunt nesemnificative, care în esența lor nu afectează învinuirea adusă, nici probatoriul acumulat și pe cale de consecință nu este afectată nici procedura de examinare a cauzei stabilită în ședința preliminară.

43. Instanța conchide că, inculpatul a **ignorat vădit prevederile Regulamentului circulației rutiere**, concomitent, instanța relevă că conducătorul auto **Dytiuk Eduard ******* deținea un drept de a conduce mijlocul de transport conform categoriilor corespunzătoare ”B”, ”C” și ”CE” în baza permisului de conducere nr. ***** eliberat la 21.05.2021 de către autoritățile Republicii Ucraina, avea o experiență vastă și respectiv beneficia de dexteritate în conducere, dar în cadrul deplasării nu a ținut cont de situația rutieră și a omis să se asigure că acțiunile sale vor fi executate în siguranță și că nu vor crea obstacole pentru alte persoane aflate în proximitate.

44. Mai mult ca atât, inculpatul **Dytiuk Eduard ******* admitând cu bună-știință că anterior a consumat băuturi alcoolice, a insistat pe acest fapt de a conduce mijlocul de transport, or conform buletinului de analiză nr. 26/1/04/09/2024 în urma prelevării probei de sânge s-a stabilit o concentrație de alcool în sânge de 1,85 g/l.

45. În aceste condiții, inculpatul a ignorat vădit prevederile pct. 45 subpunct 1 din Regulamentului circulației rutiere, care stabilesc cert obligația conducătorului auto de a conduce vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) *starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția*; b) dexteritatea în

conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră”.

46. Tot aici, conducătorului auto, prin prisma pct. 14 lit. (a) din același Regulament *îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate*, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau *într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*, iar *lato sensu*, conform art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131 din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, participanții la traficul rutier sânt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private în rezultat cauzându-i vătămări corporale grave lui ***** care au legătură cauzală cu survenirea decesului acestuia.

47. Totuși, inculpatul **Dytiuk Eduard *******, ignorând vădit circumstanțele de fapt și de drept enunțate supra, stabilite prin declarațiile veridice ale martorilor în proces, a preferat să urce la volan și să conducă mijlocul de transport și admitând cu bună-știință că va conduce automobilul în stare de ebrietate produsă de alcool.

48. Astfel, instanța a constatat că inculpatul nu a ținut cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de prohibiția de conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere și a urcat la volanul mijlocului de transport de model „Audi A8”.

49. În consecutivitate, în pofida relatării subiective de către inculpat a evenimentelor, instanța apreciază corectă și veridică versiunea acestora descrisă de inculpat în ședință de judecată și în pofida unor detalii insignifiante, instanța opinează că declarațiile unei persoane mereu pot varia nesemnificativ în dependență de personalitatea fiecărei persoane, după modul său de expunere sau după timpul relatării unor circumstanțe, însă în esență informația obținută va fi una și aceeași și nu afectează probatoriul în cauza penală, iar în consecință, cele furnizate de inculpat coincid cu acțiunile descrise în actul de învinuire și prin probele administrate, chiar dacă încearcă să-și atenueze situația, prin încercarea stabilirii unor motive ale comiterii faptei sale.

50. Or veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație, la caz de inculpat, apreciată în cumul cu alte mijloace de probă.

51. Mai mult, aprecierea declarațiilor inculpatului în cadrul acestui proces penal, au loc prin prisma art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală, care impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, iar în prezentul proces penal, depozițiile acestuia coroborează integral cu toate mijloacele de probă administrate, relevante în acest sens, ce demonstrează comiterea faptei infracționale cu vinovăție și nu se atestă nici o probă sau altă informație obiectivă care ar infirma acest fapt.

52. Prin urmare, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.364¹ din Codul de procedură penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriul întocmit, acțiunile căruia instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova, după semnele invocate *infra*.

53. *Cu privire la încadrarea juridică prevăzută de art. 264 alin. (4) din Codul penal* imputate inculpatului instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic*

special al acestei infracțiuni, fiind unul complex, care în speță comprimă *obiectul juridic principal* format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, inclusiv și sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate produsă de alcool, iar *obiectul juridic secundar* îl formează relațiile sociale cu privire la viața și sănătatea persoanei.

54. Din acest punct de vedere, instanța reiterează, că potrivit lit. a) pct.14 al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, printre altele, să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, precum și sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției.

55. Astfel, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (4) Cod penal, are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la integritatea corporală și sănătatea persoanei.

56. De asemenea, potrivit Regulamentului cu privire la modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge - 0,3 g/l; b) în aerul expirat - 0,15 mg/l.

57. La rândul său, art.18 al Legii privind siguranța traficului rutier nr.131 din 07 iunie 2007 stabilește, că pentru a conduce autovehiculul pe drumurile publice, conducătorul trebuie să fie apt din punct de vedere psihofiziologic.

58. Tot, conform art. 32 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 131 din 7 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, participanții la traficul rutier sânt obligați să manifeste un comportament care să asigure fluenta și siguranța traficului și să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic.

59. La caz, instanța de judecată apreciază, că **Dytiuk Eduard ******* a atentat la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier prin faptul că a condus o perioadă de timp automobilul de model „Audi A8” cu n/î ***** (Ucraina) în stare de ebrietate, nu a redus viteza sau să oprească la întâmpinarea unui obstacol în persoana pietonului și cu sine încredere a continuat deplasarea tamponând victima, care în rezultat a decedat.

60. În acest context, urmează a fi relevat că în virtutea art. 2 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din data de 07.06.2007, siguranța a traficului rutier reprezintă starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la trafic împotriva accidentelor și consecințelor acestora

61. *Victima* infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal este reprezentantă de persoana care a decedat, la caz aceasta fiind ***** , care a decedat la fața locului.

62. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează în următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă cauzarea vătămării grave a integrității corporale sau a sănătății unei persoane; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport; 5) locul săvârșirii infracțiunii, și anume - drumul public.

63. În ceea ce privește fapta prejudiciabilă, aceasta în speță, s-a manifestat prin încălcarea următoarelor prevederi: pct. 3, 4, 12, 14 lit. a), 45 alin. (1) și (2) și pct. 46 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009.

64. În context, instanța de judecată reiterează că potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202403C1273 din 18.11.2024, se atestă că decesul lui *****, a survenit în rezultatul hemoragiei externe apărute în rezultatul traumei asociate a capului, toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale, bazinului, și a membrelor, manifestat prin lezarea organelor interne, complicat ulterior cu hemoragie internă și externă ce se confirmă prin datele examinării medico - legale și adevărate prin datele de laborator histologice.

65. Concomitent, potrivit aceluiași raport de expertiză, la examinare medico-legală a cadavrului cet. *****, s-a depistat traumă asociată a capului, toracelui, abdomenului, coloanei vertebrale, bazinului și a membrelor, manifestat prin otoragie pe stânga, plagă ruptă pe cap, excoriații pe cap și față, fractura cominutivă a bolții și bazei craniului, expulzia creierului, excoriații pe spate și pe abdomen, plagă ruptură în regiunea inghinală dreaptă, fractura sternului cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura ambelor clavicule cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, ruptura traumatică a discului intervertebral Th7 și LI, cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, fractura scapulei din stânga, fractura fracturi costale bilaterale cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, cu lezarea pleurei parietale, lezarea parenchimului pulmonar, urme de sânge în cavitatea pleurală bilateral, contuzia și lezarea parenchimului hepatic și lienal, ruptura rinichiului stâng cu hemoragii în loja renală, hemoperitoneum — 50ml de sânge fluid roș-închis, anemia organelor. interne, rinichi de șoc, dehiscenta simfizei pubiene, fractura ambelor ramuri ale osului pubian bilateral și dehiscenta sacro-ielieacă bilateral toate cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, plăgi, excoriații și echimoze pe membre, fracturi închise a ambelor oase humerale cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, fractura închisă a femurului drept cu hemoragii roș-închise în țesuturile moi, care a fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp(-uri) dur(-e) contondent(-e), sau la lovirea de acesta, posibil în timpul (conform cercetării histologice are. o vechimea de cca.0-30min până la deces) și circumstanțele indicate (accident rutier), are legătură cauzală cu survenirea decesului, prezintă pericol pentru viață și conform acestui criteriu se califică ca vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

66. Astfel, din declarațiile inculpatului și martorilor audiați la faza urmăririi penale, precum și a probelor materiale administrate la faza urmăririi penale, rezultă indubitabil că inculpatul **Dytiuk Eduard ******* a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul victimei și există legătură cauzală directă dintre fapta comisă și urmări.

67. Or, în calitate de conducător al mijlocului de transport, inculpatul era responsabil de acțiunile sale, asumându-și consecințele pentru nerespectarea regulilor de circulație rutieră în cazul neglijării acestora.

68. Prin „drum public”, în sensul art. 1) alin. (3) și art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea drumurilor nr. 509 din 22 iunie 1995, se subînțeleg căile de comunicație terestră, de utilitate publică destinate circulației rutiere și pietonale în scopul satisfacerii cerințelor generale de transport rutier ale economiei naționale și ale populației și de apărare a țării, fiind proprietate publică.

69. Cât privește mijlocul de transport de model „Audi A8” cu n/î ***** (Ucraina), recunoscut în calitate de corp delict, acesta întrunește condițiile impuse de art. 132 din Codul penal și reprezintă mijlocul de comitere a infracțiunii în speță, or fiind condus în stare de ebrietate de inculpat pe un drum public, ultimul a realizat încălcarea securității circulației rutiere și a comis tamponarea pietonului *****, cauzând în rezultat decesul acestuia.

70. În conformitate cu alin. (1) art. 134¹² din Codul penal, prin „stare de ebrietate” se înțelege starea de dereglare psihofuncțională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri și/sau alte substanțe cu efecte similare.

71. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației; 2) urmările prejudiciabile care se exprimă în decesul pietonului *****; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport de model Audi A8” cu n/î ***** (Ucraina); 5) locul săvârșirii infracțiunii, și anume - drumul public mun. Chișinău, bd Dacia.

72. În acest context, instanța de judecată reține că latura obiectivă a infracțiunii a fost întrunită, circumstanțele de fapt fiind demonstrate prin declarațiile martorilor coroborate cu mijloacele de probă, inclusiv materiale, care în ansamblu confirmă cu certitudine cele comise de inculpat. Or, martorii au indicat univoc, că inculpatul s-a aflat în stare de ebrietate și a condus mijlocul de transport, avându-l în posesie.

73. Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, este specificată imprudența manifestată de făptuitor față de urmările prejudiciabile exprimate la caz decesul persoanei. La caz conținutul vinovăției are anumite caracteristici și presupune că fapta prejudiciabilă, prevăzută la art. 264 Cod penal, constă în încălcarea unor reguli stabilite de norme din afara legislației penale. Astfel, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal, se caracterizează numai prin vinovăție sub forma imprudenței, caracterizată prin una din cele două modalități ale acesteia – neglijența criminală sau încrederea exagerată în sine. Instanța de judecată apreciază că inculpatul a manifestat la atitudine imprudentă în modalitatea neglijenței criminale, prin faptul că a încălcat prevederile pct. 3, pct. 4, pct. 10 alin. (2) lit. a), pct. 45 alin. (1), alin. (2), pct. 46 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere. Prin urmare, instanța reține că inculpatul nu a manifestat diligența necesară și nu a adoptat un comportament preventiv în conducerea autovehiculului, încălcând astfel normele de siguranță rutieră.

74. De asemenea, la caz motivul infracțiunii se explică prin superficialitatea manifestată de către inculpat în raport cu respectarea regulilor de securitate a circulației rutiere, precum și a prohibiției impuse de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate.

75. Instanța reiterează, că inculpatul cunoscând că parcurge pe drum public nu a manifestat atenție sporită în trafic, pe trecerea pentru pietoni nedirijată a comis tamponarea pietonului *****, care a decedat la locul faptei, iar de la viteza excesivă care o avea, automobilul s-a inversat pe carosabil, inculpatul cu siguranță ar fi observat victima și ar fi putut evita accidentul, însă a preferat să manifeste o neglijență față de aceste reguli și având încredere exagerată în abilitățile sale, deținând permis de conducere de o perioadă de timp îndelungată, nu a ținut seama de dexteritatea în conducere și a produs urmările soldate cu deces.

76. Mai mult, inculpatul **Dytiuk Eduard** ***** a decis și a condus mijlocul de transport și în stare de ebrietate, fără să ofere o explicație plauzibilă în ședința de judecată despre modul în care a comis totuși fapta prejudiciabilă și care au fost acțiunile sale îndreptate spre a evita cauzarea acestor urmări prejudiciabile.

77. Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani și conduce mijlocul de transport.

78. La caz, instanța atestă că inculpatul **Dytiuk Eduard** ***** într-adevăr a condus mijlocul de transport, a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației și este

născut pe ***** deține permis de conducere valabil conform categoriilor corespunzătoare "B", "C" și "CE" în baza permisului de conducere nr. ***** eliberat la 21.05.2021 de către autoritățile Republicii Ucraina, nu se află la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog și astfel întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate.

79. În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, de prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și art. 264 alin. (4) Cod penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului **Dytiuk Eduard ******* sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (4) din Cod penal - „*încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale, soldată cu decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate cu depășirea limitelor de alcool admisibile*” și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui **Dytiuk Eduard ******* la răspundere penală.

Cu privire la calificarea infracțiunii prevăzute de art. 266 Cod penal, se fac următoarele precizări:

80. În continuare, cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 266 din Codul penal, instanța de judecată constată că inculpatul a atentat la *obiectul juridic special* al acestei infracțiuni, care este în speță simplu, format din relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să părăsească locul accidentului rutier, în cazul în care a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere, dacă acestea au provocat urmările prevăzute de alin. (3) sau (5) de la art. 264 din Codul penal.

81. Din acest punct de vedere, instanța reiterează că potrivit pct. 12 subpct. 1) din Regulamentul Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, *conducătorul de vehicul implicat într-un accident în traficul rutier este obligat: a) să oprească imediat vehiculul semnalizându-l în conformitate cu punctul 37 subpunctul 1) litera a) sau subpunctul 2) din prezentul Regulament; b) să nu schimbe poziția vehiculului și a obiectelor de pe carosabil provenite ca urmare a accidentului în traficul rutier, cu excepția cazurilor prevăzute în subpunctul 1) literele c) și d) din prezentul punct; c) să acorde primul ajutor, să cheme ambulanța în cazul în care în accident au fost cauzate traumatisme persoanelor, iar dacă aceasta nu este posibil sau în cazurile de urgență - să asigure transportarea persoanei traumatizate la cea mai apropiată unitate medicală cu un vehicul de ocazie ori cu propriul vehicul, să declare la unitatea medicală identitatea sa, prezentând permisul de conducere sau alt act, precum și certificatul de înmatriculare a vehiculului, ulterior să revină la locul accidentului; d) să elibereze carosabilul deplasând vehiculul pe acostament ori cât mai aproape de bordura trotuarului, atunci când în urma accidentului nu sânt persoane decedate și/sau traumatizate, iar prezența pe carosabil a vehiculului implicat în accident face dificil sau blochează traficul rutier; să marcheze locul inițial al vehiculului, obiectelor ce țin de accident și a persoanei traumatizate, dacă se impune schimbarea poziției acestora pentru acordarea primului ajutor, transportarea persoanei traumatizate cu propriul vehicul la unitatea medicală sau pentru eliberarea carosabilului; e) să asigure, pe cât posibil, păstrarea urmelor, precum și ocolirea locului accidentului; g) să anunțe despre accident poliția și să rămână pe loc până la sosirea polițiștilor; h) să nu consume băuturi alcoolice sau droguri, precum și să nu administreze medicamente preparate în baza acestora până nu va fi supus testării alcoolscopice, sau, după caz, examinării medicale și recoltării probelor biologice ”.*

82. La caz, instanța statuează că inculpatul a admis încălcarea tuturor prohibițiilor impuse de lege, exemplificate *supra*, conform probelor apreciate.

83. Sub aspectul *laturii obiective*, aceasta se conturează în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de părăsire a locului accidentului rutier. În sensul art. 266 Cod penal, noțiunea de accident rutier are un înțeles mai îngust și anume reprezintă evenimentul produs ca urmare a încălcării regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, în care au fost implicate unul sau mai multe mijloace de transport aflate în circulați în urma căreia a rezultat vătămarea gravă sau decesul unei ori mai multor persoane. Prin „locul accidentului rutier” se înțelege segmentul de drum public sau un alt loc în care s-a produs accidentul rutier, în rezultatul circulației mijlocului de transport și al intrării acestuia în coliziune cu persoane, cu alte mijloace de transport, cu alte bunuri mobile sau imobile.

84. Prin „părăsirea locului accidentului rutier” se înțelege acțiunea de plecare a făptuitorului de la locul accidentului rutier cu mijlocul de transport (al său ori al unei alte persoane) ori plecarea pe jos de la locul respectiv, în pofida interdicției de rigoare din Regulamentul circulației rutiere.

85. În ceea ce privește fapta prejudiciabilă, potrivit art. 2 din Legea privind siguranța traficului rutier, prin „*accident în trafic rutier*” se înțelege orice eveniment produs ca urmare a încălcării normelor de siguranță a traficului rutier, în care au fost implicate unul sau mai multe vehicule aflate în circulație pe drum public, în urma căruia a rezultat vătămarea sănătății, integrității corporale, decesul uneia sau al mai multor persoane ori a fost cauzat un prejudiciu material.

86. Conform mijloacelor de probă administrate în ansamblu și a declarațiilor martorilor, apreciate în ansamblu, precum și în contextul infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, denotă clar că a avut loc un accident, în rezultatul căruia a decedat victima *****. Consecutiv, decesul victimei, manifestă și urmarea prejudiciabilă prevăzută la lit. b) alin. (3) din art. 264, necesară pentru a fi întrunite condițiile laturii obiective a prezentei infracțiuni.

87. De asemenea, prin locul accidentului rutier a fost identificat segmentul de drum public, unde s-a produs accidentul rutier, conform analizei efectuate *supra*, în contextul încadrării juridice a acțiunilor în baza art. 264 alin. (4) din Codul penal.

88. Infracțiunea prevăzută la art. 266 din Codul penal este una formală la caz, care se consideră consumată din momentul părăsirii locului accidentului rutier, cu încălcarea vădită a prevederilor pct. 12 din Regulamentul circulației rutiere, identificate anterior, prin ce se întregeste latura obiectivă a prezentei componente de infracțiune.

89. Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (*dolus ex re*), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate și a circumstanțelor de fapt și de drept analizate *supra*, denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea faptei prejudiciabile prin acțiunile inculpatului **Dytiuk Eduard *******, care din teama de a fi supus răspunderii penale și lașitate a preferat să se eschiveze, în detrimentul încercării de a reduce din consecințele infracțiunii și de asigurare a constatării corecte a cazului.

90. Din acest considerent, instanța relevă și scopul infracțiunii comise, exprimat prin împiedicarea activității de constatare imediată și completă a încălcărilor regulilor de securitate a circulației rutiere.

91. De altfel, inculpatul a recunoscut personal faptul părăsirii locului accidentului rutier, invocând diferite pretexte neplauzibile, or reieșind din mijlocele de probă administrate, denotă

un impact, imposibil de a fi observat și înțeles de făptuitor, cu deteriorări semnificative a mijlocului de transport. Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani, a condus mijlocul de transport și anterior a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264 cu urmările indicate alin.(1), (3) și (5), din Codul penal, cu provocarea drept urmări, a decesului victimei, circumstanțe constatate cu certitudine în ședință de judecată și astfel inculpatul întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate și în contextul acestei infracțiuni. Declarațiile inculpatului pe acest aspect sunt susținute și de declarațiile martorului Braniște Vitalie care a comunicat că, „în timp ce se deplasa spre automobil pentru a acorda ajutor în acel timp a văzut o persoană care a ieșit din autovehicul și a început să fugă, menționând că persoana care a început să fugă era de gen masculin. Precizează că, mai multe persoane și au început a-i spune șoferului autovehiculului următoarele: Ты что натворил, ты человека убил. După ce a auzit aceste cuvinte persoana a început a fugi, văzând asta dânsul a strigat „Oameni buni hai să-l reținem”, și a început a fugi din urma lui, împreună cu dânsul au mai fugit 3 persoane de gen masculin cu vârsta de la 20-30 ani, dâșii l-au ajuns din urmă peste 3 case de la locul evenimentului rutier. Menționează că după ce l-a reținut și în timpul reținerii nimeni nu a aplicat violență asupra persoanei reținute, în timp ce îl aduceau înapoi, persoana îi înjură”. La fel cele expuse sunt confirmate și de declarațiile martorului Stelea Ștefan care a comunicat că, „într-un moment dat conducătorul auto a început să fugă în direcția blocurilor de locuit din preajmă. Cineva din trecători a strigat să-l rețină. El împreună cu un coleg au fugit din urma lui, l-au ajuns din urmă când acesta încerca să se ascundă după un bloc de locuit. Acel edificiu se afla la distanța de circa 100 metri. Când s-au apropiat de el, acesta deja nu avea plăcuțe de înmatriculare asupra sa. Acesta a comunicat, că se predă, nu-și aduce aminte cum a tamponat pietonul. El nu a opus rezistență și drept urmare acesta a fost încătușat”.

92. În condițiile specificate, reieșind din circumstanțele faptice descrise în speță, de prevederile Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009 și art. 266 din Codul penal, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatului **Dytiuk Eduard *******, sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive obligatorii ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 266 din Cod penal - *„părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art.264 alin.(3) și (5) din Codul penal”* și prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui **Dytiuk Eduard ******* la răspundere penală.

93. Instanța de judecată remarcă că, lui **Dytiuk Eduard *******, atât la faza de urmărire penală cât și la faza judecării cauzei garanția reglementată la art. 6 & 3 lit. a) din Convenție, care specifică dreptul la un proces echitabil, i-a fost respectat. Potrivit art. 254 alin. (1) Cod procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei pentru stabilirea adevărului. Prin urmare aflarea adevărului care constituie unul din scopurile firești ale oricărui proces penal, la prezenta speță a fost atins. În acest sens, organul de urmărire penală în prezenta cauză și-au îndeplinit **obligăția pozitivă de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana acuzată, asigurând echitatea procedurii.** În concluzie aflarea adevărului în prezenta cauza penală a fost asigurată prin concordanța între concluziile la care ajuns organul de urmărire

penală și confirmate în cadrul cercetării judecătorești ceea ce corespund cu realitatea obiectivă privind fapta și autorul ei.

94. Luând în considerație cele expuse și ținând cont de probele administrate în cauza penală, care au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, instanța de judecată ajunge la concluzia că vinovăția inculpatului **Dytiuk Eduard ******* în comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită pe deplin și acțiunile acestuia se încadrează în baza art. art. 264 alin. (4), 266 Cod penal.

Cu privire la individualizarea pedepsei.

95. Acuzatorul de stat Ghimp Iulia, în dezbaterile judiciare a solicitat de a fi recunoscut inculpatul **Dytiuk Eduard ******* vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, și în baza acestui articol în coroborare cu prevederile art. 80¹ din Codul penal, a-i aplica o pedeapsă reală cu închisoare **pe o perioadă de 6 ani**, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu aplicarea pedepsei complementare – anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport, a-l recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 266 din Codul penal, și în baza acestui articol în coroborare cu prevederile art. 80¹ din Codul penal, a-i aplica o pedeapsă reală cu închisoare pe o perioadă de 1 an 6 luni, cu executare în penitenciar de tip deschis. Potrivit art. 84 din Codul penal ai stabili lui **Dytiuk Eduard ******* pedeapsa definitivă prin cumul total de 7 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport.

96. Apărătorul succesorului părții vătămate, avocatul Capbătut Alexei, a indicat că clientul său nu are careva pretenții în privința inculpatului, lăsând la discreția instanței pedeapsă aplicabilă inculpatului, a mai menționat că prejudiciul material și moral i-a fost recuperat.

97. Apărătorul inculpatului Dytiuk Eduard *****, **avocatul Andrian Guțanu**, în dezbaterile judiciare a solicitat instanței să ia în considerare faptul că inculpatul a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunilor imputate, a întors tot prejudiciul cauzat succesorului părții vătămate, acesta nu are careva pretenții față de inculpat, totodată să fie luată în considerare și vârsta înaintată a răposatului, cât și că inculpatul este invalid de gradul III.

98. Apărătorul inculpatului Dytiuk Eduard *****, **avocatul Georgeta Lupea** în dezbaterile judiciare, a susținut poziția colegului său, reiterând faptul că inculpatul se căiește sincer și are o stare precară de sănătate solicitând instanței aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal.

99. Inculpatul Dytiuk Eduard *****, în ultimul cuvânt a solicitat aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde și a reiterat faptul că se căiește de cele săvârșite.

100. Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească **nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.** În cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit **opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni**, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

101. La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanța va avea în vedere dispozițiile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea și împrejurările în care a fost comisă infracțiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

102. În conformitate cu art. 61 alin.(1) și (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

103. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

104. În continuare, cu privire la persoana inculpatului **Dytiuk Eduard *******, instanța de judecată reține că nu se află la evidența medicului narcolog, psihiatru nu se află, anterior nu a fost atras la răspundere penală, are un copil minor la întreținere, gradul III de dizabilitate, potrivit caracteristicii prezentate de avocați inculpatul se caracterizează pozitiv. Instanța de judecată evidențiază, de asemenea, comportamentul inculpatului atât în cadrul urmăririi penale, cât și pe parcursul judecării cauzei. Inculpatul **Dytiuk Eduard ******* a recunoscut vina, manifestând cooperare cu organele de urmărire penală. Totodată, inculpatul a compensat prejudiciul suferit de succesorul părții vătămate, aspect care denotă o asumare a consecințelor faptelor sale.

105. Totodată, instanța de judecată va reține ca circumstanță atenuantă potrivit art. 76 alin. (2) Cod penal lui **Dytiuk Eduard *******, căința sinceră atestată nemijlocit pe parcursul examinării cauzei. Referitor la circumstanța agravantă invocată în rechizitoriu și anume comiterea infracțiunii în stare de ebrietate prevăzută de art. 77 lit. j) Cod penal, instanța de judecată nu o va reține dat fiind faptul că, nu poate aplica agravanta reținută de procuror or potrivit alin. (2) al art. 77 din Codul penal, *dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sânt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.*

106. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată va ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482 - a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

107. Instanța de judecată reține că infracțiunea comisă de către inculpatul **Dytiuk Eduard ******* face parte din capitolul infracțiunilor în domeniul securității circulației mijloacelor de transport pe drumurile publice, care atentează la una din valorile principale – securitatea circulației și exploatarea mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, dar și în plan secundar la una din valorile fundamentale – integritatea corporală și sănătatea persoanei.

108. Instanța de judecată menționează că infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (4) Cod penal, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, iar sancțiunea prevăzută de acest articol prevede pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

109. La fel, infracțiunea prevăzută la art. 266 Cod penal, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar sancțiunea prevăzută de acest articol prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

110. În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate *supra*, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către condamnat este aplicarea unei pedepse sub forma închisorii.

111. Potrivit prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ***acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.***

112. În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu închisoare de la **3 ani la 6 ani** iar limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ alin. (1) din Codul penal, se modifică pentru pedeapsa cu închisoare de la **3 luni până la 1 an 6 luni.**

113. Instanța subliniază că, inculpatul a manifestat unele semne ale căinței față de acțiunile sale, a recunoscut faptele sale, anterior nu a fost condamnat, are gradul III de dizabilitate, un copil minor la întreținere, iar în accepția instanței. Pe cale de consecință instanța de judecată din perspectiva celor enunțate *supra*, exprimate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpatului, instanța ajunge la concluzia certă ca inculpatul să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport și de a fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 din Codul penal și a-i aplica o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis. Tipul penitenciarului fiind stabilit potrivit art. 72 alin. (2) Cod penal.

114. Potrivit prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, instanța consideră necesar să-i fie aplicată lui **Dytiuk Eduard ******* o sancțiune definitivă cu închisoare **pe un termen de 5 (cinci) ani și 2 (două) luni**, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

115. Subsecvent în conformitate cu art. 88 alin. (3) Cod penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunității – calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

116. De asemenea, instanța reține că potrivit materialelor cauzei penale inculpatului **Dytiuk Eduard ******* i-a fost aplicată măsura preventivă – arestul preventiv, pe durata urmăririi penale și la etapa judecării cauzei, pe cale de consecință termenul căreia urmează a fi inclus în pedeapsă, inclusiv pentru perioada aflării sale în stare de reținere din 04.09.2024, ora 10:00 până la data pronunțării sentinței adică 27.02.2025.

117. Referitor la solicitarea apărătorilor privind suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința lui Dytiuk Eduard *****, instanța de judecată atestă că, la caz eventuala aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, nu va asigura scopul pedepsei penale și anume nu va fi în măsură să reeduce inculpatul dat fiind comportamentul ultimului imediat după comiterea accidentului, ultimul a părăsit locul accidentului rutier, la fel inculpatul a scos plăcuțele de înmatriculare, aceste circumstanțe denotă o atitudine nepăsătoare contrară normelor firești de comportament social. Prin urmare pentru a educa inculpatul în spiritul respectului normelor sociale la caz doar stabilirea unei pedepse penale cu închisoare și executarea acesteia efectiv va corecta inculpatul și va preveni săvârșirea de infracțiuni și din partea altor membri ai societății.

118. În argumentarea modalității de executare a pedepsei stabilite, instanța de judecată remarcă că inculpatul prin acțiunile sale a luat viața unei persoane. Ori statul, inclusiv și în persoana instanței de judecată este obligat să protejeze persoana împotriva oricărei forme de vătămare, inclusiv care au dus la deces. Astfel, instanța de judecată este obligată că, la emiterea unei sentințe urmează ai stabili persoanei recunoscute vinovate o pedeapsă penală care corespunde cu gravitatea faptei. Concluzia instanței de judecată este în concordanță cu conținutul scopului legii penale, reflectat în art. 2 Cod penal. Prin urmare pedeapsa stabilită la caz are drept scop reeducare lui **Dytiuk Eduard *******, cât și să descurajeze comiterea de infracțiuni din partea altor membri ai societății.

119. Neaplicarea prevederilor art. 90 Cod penal de către instanța de judecată la caz este determinată și de faptul că, tamponarea fatală a victimei a **avut loc pe trecerea de pietoni**, cât și de gradul avansat al stării de ebrietate a inculpatului. La fel neaplicarea art. 90 Cod penal la prezenta speță este determinată și de cazierul contravențional prin care se atestă că **Dytiuk Eduard *******, a **comis contravenții din domeniul circulației rutiere cât și contravenții din domeniul ce atentează la drepturile reale** (f.d.97 vol. I).

120. În concluzie asupra celor expuse supra, instanța remarcă că, la individualizarea pedepsei la prezenta cauză, a ținut cont de cele trei principii care urmează a sta la baza individualizării pedepsei, sancțiunea aplicată inculpatului **Dytiuk Eduard *******, fiind legală, echitabilă și individualizată.

121. Referitor la cererea apărătorului inculpatului Dytiuk Eduard *****, avocat Lupea Georgeta cu privire la condițiile de detenție care afectează grav drepturile prevenitului instanța de judecată menționează că potrivit prevederilor art. 385 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se calculează în felul următor: de la una la două zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Prevederile art.473² alin.(2)–(2⁵) și (5), art.473³ alin.(3) și art.473⁴ alin.(1)–(5¹) se aplică în mod corespunzător la examinarea plângerii prevenitului sau a apărătorului acestuia împotriva condițiilor de detenție.

122. Potrivit prevederilor alin. (2) al art. 473² din Codul de procedură penală, plângerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin.(1) trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să

înlătura condițiile materiale contestate. La plângere pot fi anexate explicațiile altor condamnați sau preveniți, copiile plângerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plângerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea.

123. Astfel, având în vedere cele menționate supra, instanța de judecată va respinge cererea apărătorului inculpatului **Dytiuk Eduard *******, avocat Lupea Georgeta cu privire la condițiile de detenție care afectează grav drepturile prevenitului, or aceasta la cererea sa nu a anexat careva acte individuale administrative, rapoarte, înscrisuri ce ar demonstra că inculpatul **Dytiuk Eduard ******* s-a aflat în condiții de detenție care afectează grav drepturile acestuia. Ori în lipsa unui raport al instituției penitenciare cu privire la condițiile de detenție ale inculpatului în perioada în care acesta s-a deținut în calitate de prevenit, instanța de judecată nu poate să se expună asupra unei asemenea cereri.

Cu privire la măsurile de siguranță.

124. Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind expulzarea inculpatului, instanța constată faptul că art. 105 alin. (1) din Codul penal, cetățenilor străini și apatrizilor care au fost condamnați pentru săvârșirea unor infracțiuni li se poate interzice rămânerea pe teritoriul țării. Subsecvent potrivit alin. (3) al articolului menționat supra, la luarea deciziei privind expulzarea se va ține cont de dreptul la respectarea vieții private.

125. În concordanță cu cele expuse, potrivit art. 62 alin. (1) și (2) din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 cu privire la regimul străinilor în Republica Moldova, împotriva străinului care a săvârșit o contravenție sau o infracțiune pe teritoriul Republicii Moldova, poate fi dispusă măsura expulzării în condițiile prevăzute de Codul penal și de Codul contravențional, iar dreptul de ședere al străinului încetează de drept, la data la care a fost dispusă măsura expulzării.

126. Astfel, analizând situația inculpatului în raport cu respectarea dreptului la viață privată, instanța de judecată nu atestă careva legături conexe ale acestuia care ar fi fost formate pe teritoriul Republicii Moldova.

127. Mai mult, în defavoarea unei astfel de decizii, nu a pledat nici apărătorilor inculpatului lăsând acest aspect fără expunere. În susținerea prezentei soluții, instanța notează faptul că în conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, expulzarea nu poate reprezenta apriori o măsură ilegală, aceasta fiind necesar să fie motivată și care să corespundă raportului de proporționalitate între fapta comisă și măsura adoptată.

128. În aceste condiții instanța notează faptul că inculpatul a venit pentru prima dată în Republica Moldova, nu are careva legături familiale sau private constante pe teritoriul statului, nu a invocat careva riscuri de tortură sau tratament inuman în caz de expulzare pe teritoriul Republicii Ucraina, iar în aceste condiții nu au fost constatate impedimente la aplicarea instituției solicitate de acuzator în contextul emiterii unei soluții pe caz.

129. Mai mult, instanța notează faptul că inculpatul, la momentul contactului cu angajații organului de frontieră, a solicitat statut de refugiat conform documentului de identitate al beneficiarului de protecție temporară seria/nr. PT 032084 din 26.01.2024.

130. Potrivit alin. (2) al art. 18 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, un străin este exclus de la recunoașterea statutului de refugiat dacă există motive întemeiate să se creadă că:

a) a comis o infracțiune împotriva păcii, o crimă de război sau o infracțiune împotriva umanității, așa cum sânt definite în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și în legislația penală a Republicii Moldova;

b) *a comis o infracțiune gravă*, deosebit de gravă sau excepțional de gravă de drept comun înainte de a intra pe teritoriul Republicii Moldova;

c) a comis fapte care sânt contrare scopurilor și principiilor Organizației Națiunilor Unite, enunțate în preambulul și în art. 1 și 2 din Carta Națiunilor Unite;

d) a planificat, a facilitat sau a participat la săvârșirea unor acte de terorism, după cum sânt definite în tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

e) prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova.

131. Conform prevederilor art. 82 din legea sus menționată, Statutul de refugiat se anulează dacă:

a) acest statut a fost recunoscut în baza unor declarații false, străinul a refuzat să prezinte anumite date ori s-a folosit de documente false care au fost luate în considerare la examinarea cererii sale de azil și care au fost decisive pentru recunoașterea formei de protecție, nu există alte motive care să conducă la menținerea statutului de refugiat;

b) *după recunoașterea statutului de refugiat, străinul a săvârșit una din faptele specificate la art.18 ori s-a descoperit că a săvârșit o asemenea faptă înainte de rămânerea irevocabilă a deciziei prin care i s-a acordat acest statut.*

c) există motive rezonabile de a-l considera pe străinul căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat un pericol pentru securitatea Republicii Moldova;

d) ca urmare a faptului că străinul căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă pentru o infracțiune deosebit de gravă, reprezintă o amenințare pentru securitatea Republicii Moldova.

132. În cele din urmă, luând în considerare astfel de criterii precum natura și gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat; lungimea de ședere a inculpatului în țara din care urmează să fie expulzat; timpul scurs de la comiterea infracțiunii și comportamentul acestuia în acea perioadă; situația familială a inculpatului, cum ar fi durata căsătoriei și alți factori care exprimă eficiența vieții de familie a unui cuplu; dacă soțul/soția știa despre infracțiunea la momentul la care a intrat într-o relație de familie; dacă există copii din căsătorie și, dacă da, vârsta acestora; gravitatea dificultăților în care se află soțul probabil să se întâlnească în țara în care solicitantul urmează să fie expulzat; cele mai bune interese și bunăstarea copiilor etc., criterii care de fapt au fost expuse de Curte în cauza Uner împotriva Norvegiei (par. 54-60), instanța de judecată ajunge la concluzia că măsura expulzării este una proporțională și nu contravine drepturilor și libertăților fundamentale garantate inculpatului **Dytiuk Eduard *******.

133. În concluzia celor expuse, instanța de judecată consideră posibil a aplica față de inculpatul **Dytiuk Eduard ******* a interdicției de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova și expulzarea acestuia, după executarea pedepsei principale cu amendă.

Cu privire la măsura preventivă.

134. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

135. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorii și inculpatul nu s-au expus în privința măsurii preventive aplicabile, însă analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța atestă că în privința inculpatului **Dytiuk Eduard ******* este aplicată măsura preventivă – arestul preventiv.

136. În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

137. Instanța constată că potrivit art. 175 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.

138. În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

139. Reieșind din conținutul art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală, arestarea preventivă constă în deținerea inculpatului în stare de arest în locurile și în condițiile prevăzute de lege, iar arestarea preventivă constituie o măsură excepțională și se dispune doar atunci când se demonstrează că alte măsuri nu sunt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării.

140. În aceste circumstanțe, instanța consideră la moment imposibilă aplicarea față de inculpatul **Dytiuk Eduard ******* a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinței, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea menținerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să se eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip deschis.

141. Instanța de judecată reține că, în cazul dat, menținând măsura preventivă sub formă de arest până la rămânerea definitivă a sentinței, nu mai este încălcat dreptul lui **Dytiuk Eduard ******* la libertate și siguranță, prevăzut de art. 5 CEDO, iar privarea de libertate a ultimului este justificată, întemeiată și necesară într-o societate democratică și urmărește un scop legal, deoarece are ca scop împiedicarea acestuia de a se ascunde de organele de drept și de a se eschiva de la executarea pedepsei, fiind astfel respectat principiul proporționalității între dreptul acuzatului la libertate, garantat de lege și necesitatea aplicării față de el a arestului preventiv.

142. În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de menținere a măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpatul **Dytiuk Eduard *******, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință.

Cu privire la mijloacele materiale de probă.

143. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicate, în privința cărora procurorul a solicitat nimicirea substanțelor psihotrope iar automobilul de restituit proprietarului legal, iar inculpatul și apărătorul acestuia nu s-au expus în această privință.

144. Cu referire la corpurile delictive și alte mijloace materiale de probă, instanța precizează că prin ordonanța ofițerului din 04.09.2024 a fost recunoscut în calitate de corp delict mijlocul de transport de model „Audi A8”, cu n/î ***** (Ucraina) a fost transmis la păstrare la IP Botanica al DP mun. Chișinău, pe cale de consecință la rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi transmis proprietarului.

145. În continuare, prin ordonanța ofițerului de urmărire penală din 05.09.2024 - un disc cu formatul DVD-R care conține un fișier video cu circumstanțele producerii evenimentului rutier din 04.09.2024, care a avut loc pe bd. Dacia 4 din mun. Chișinău a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexate la cauza penală.

146. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) și 5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.

147. Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adevărate circumstanțe care au importanță pentru cauză”.

148. Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) și 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive și în acest caz, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

149. Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

150. În acest caz, banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau *asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau*, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte *obiecte se predau proprietarilor legali*, iar dacă aceștia nu sânt identificați, se trec în proprietatea statului. Totodată, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

151. Cât privește corpul delict și anume mijlocul de transport de model „Audi A8”, cu n/î ***** Ucraina a fost transmis la păstrare la IP Botanica al DP mun. Chișinău instanța de judecată consideră necesar restituirea acestuia proprietarului legal din momentul rămânării definitive a prezentei sentințe.

152. Elucidând cele expuse supra, instanța concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează un disc cu formatul DVD-R care conține un fișier video cu circumstanțele producerii evenimentului rutier din 04.09.2024, care a avut loc pe bd. Dacia 4 din mun. Chișinău, care a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală, obiecte care au fost obținute de către organul de urmărire penală în mod legal, sunt necesare și pertinente cauzei penale, nu a fost înaintată o cerere de restituire a acestora și prin urmare, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, acestea urmează să rămână la materialele cauzei penale pe toată perioada păstrării sale.

Cu privire la cheltuieli judiciare.

153. Cu referire la cheltuielile judiciare instanța de judecată reține, că atât din conținutul rechizitoriului, dar și în ședință de judecată, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în cuantum de 3 754 lei pentru efectuarea constatării tehnico-științifice, iar partea apărării nu s-a expus în privința acestora.

154. În acest mod, instanța reține că potrivit rechizitoriului în cauza penală, la fel au fost revendicate cheltuieli judiciare, suportate în legătură cu dispunerea și efectuarea raportului de expertiză judiciară cu nr. 202403C1273 din 18.11.2024.

155. Concomitent, instanța reține în fapt că potrivit scrisorii autentice cheltuielile suportate cu ocazia efectuării examinărilor în cadrul raportului de expertiză judiciară cu nr. 202403C1273 din 18.11.2024 constituie suma de 3 754 lei.

156. În drept, conform art. 229 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

157. Potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

158. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. Alineatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

159. Conform prevederilor art. 143 din Codul de procedură penală, se statuează că un caz când efectuarea expertizei este obligatorie se determină în situația când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

160. Astfel, ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, potrivit căruia era prevăzut că „*Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*”, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 9 februarie 2018, pct. 12, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la inculpatul **Dytiuk Eduard *******, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 3 754 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară cu nr. 202403C1273 din 18.11.2024, este considerată de instanță ca întemeiată și va fi admisă.

161. Instanța mai remarcă că cheltuielile judiciare în mărime 3 754 lei au fost probate prin scrisorile autentice semnate de instituția de expertiză, precum și prin faptul că au fost recunoscute de instanță drept mijloace de probă pertinente în prezenta cauză penală.

Cu privire la latura civilă.

162. Potrivit materialelor cauzei penale, a rechizitoriului și în contextul dezbaterilor judiciare, procurorul și apărătorul inculpatului nu s-au expus pe marginea unor acțiuni civile,

iar în cadrul procesului judiciar, reprezentantul părții vătămate nu au înaintat o cerere de chemare în judecată. Iar în ședință de judecată apărătorul succesorului părții vătămate Alexei Capbătut a comunicat că prejudiciul clientului său a fost recuperat existând în acest sens o recipisă la dosar care confirmă faptul expus.

163. În aceste condiții, instanța subliniază că părților civile care nu au depus o acțiune civilă în formă scrisă, le sunt aplicabile prevederile art.221 alin.(5) din Codul de procedură penală, care indică că persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum și persoana a cărei acțiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile.

164. Astfel, instanța explică că reprezentantul părții vătămate vor fi în drept să înainteze separat o acțiune civilă în ordinea procedurii civile.

165. Astfel, în baza materialelor cauzei penale, în conformitate cu prevederile articolelor 72, 80¹ și 84 alin. (1) din Codul penal, 162, 227-229, 325 alin. (1), 329, 340, 364¹, 384, 385, 389, 392-397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Dytiuk Eduard ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul penal, și în baza acestei legi cu aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul penal, ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, *cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

Se recunoaște vinovat **Dytiuk Eduard ******* în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 266 din Codul penal, și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 80¹ din Codul penal, ai stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, *cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis.*

Conform prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin prezenta sentință, a-i stabili lui **Dytiuk Eduard ******* o pedeapsă definitivă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani și 2 (două) luni, cu executarea pedepsei **în penitenciar de tip deschis**, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul executării pedepsei stabilite lui **Dytiuk Eduard *******, a-l calcula din data pronunțării sentinței adică – 27.02.2025, cu includerea termenului aflării acestuia în arest preventiv din momentul reținerii de facto, 04.09.2024, ora 10:00 până la data de 27.02.2025.

Măsura preventivă - arestul preventiv aplicată în privința lui **Dytiuk Eduard ******* a se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

Se expulzează de pe teritoriul Republicii Moldova în Republica Ucraina cetățeanul **Dytiuk Eduard *******, născut la *****, *după executarea pedepsei stabilite prin prezenta sentință.*

Controlul asupra executării hotărârii în partea ce ține de expulzarea condamnatului **Dytiuk Eduard *******, se pune în seama Biroul Migrație și Azil al MAI a Republicii Moldova.

Se admite demersul procurorului și se încasează de la **Dytiuk Eduard ******* în beneficiul statului mijloace bănești în sumă de 3 754 (trei mii șapte sute cincizeci și patru) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară cu nr. 202403C1273 din 18.11.2024.

Corpurile delict: mijlocul de transport de model „Audi A8”, cu n/î ***** (Ucraina) care a fost transmis la păstrare la păstrare la IP Botanica al DP mun. Chișinău se restituie proprietarului legal din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Mijloacele materiale de probă: disc cu formatul DVD-R care conține un fișier video cu circumstanțele producerii evenimentului rutier din 04.09.2024, care a avut loc pe bd. Dacia 4 din mun. Chișinău, care este anexată la materialele cauzei penale (V-I, f.d126-155), care se păstrează în original la materialele dosarului, se v-a deține la cauza penală, pe toata perioada păstrării sale.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
Judecător
Chirtoaca**

Ion